

Arrest

nr. 322 875 van 6 maart 2025
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Z. CHIHAOUI
Landsroemlaan 40
1083 BRUSSEL

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 24 februari 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 februari 2025.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 februari 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 maart 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. WILLAERT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat Z. CHIHAOUI.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die beweert van Ghanese nationaliteit te zijn, wordt op 8 januari 2025 op de luchthaven van Zaventem tegengehouden omdat hij met vervalste documenten reist. Diezelfde dag dient verzoeker aan de grens een verzoek om internationale bescherming in, waarna eveneens die dag ten aanzien van hem een beslissing tot vasthouding in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats wordt genomen.

1.2. Op 12 februari 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die verzoeker de volgende dag per drager ter kennis wordt gebracht, en die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart een Ghanees staatsburger te zijn geboren te Kumasi en van Ashante origine. U woonde steeds in Kumasi maar verbleef ook geregeld in Accra. De laatste zes maanden voor uw vertrek uit Ghana verbleef u in Accra bij een vriend. Uw vader is overleden in 2006 en uw moeder verblijft nog steeds in Kumasi. U heeft drie broers maar u heeft geen goeie band met hen. U heeft een universitair diploma business administration. Gedurende uw studies leerde u J(...) kennen. Jullie begonnen een relatie rond 2008 die standhield tot 2013, toen is J(...) vertrokken naar de Verenigde Staten. Na uw studies werkte u in de landbouw en had u een onderneming die producten maakt van sheaboter. Daarnaast was u actief als leider in de orde van de Golden Leopard en in de organisatie 'From 36+ and Peace'. Deze organisaties werken rond vrede maar komen eveneens op voor de LGBTQ-gemeenschap. In 2015 werd u aangesteld als traditioneel leider. U verliet al verschillende keren Ghana in het kader van een deelname aan vredesprogramma's als traditioneel leider, dit onder andere naar Nigeria en Marokko. In 2021 ontmoette u uw vrouw, R(...) B(...). Jullie huwden in 2023. Zij is een Duits staatsburger. Zij en haar kinderen verbleven drie jaar bij u in Ghana maar keerden daarna terug naar Duitsland. In 2023 kreeg u een dochter met ene F(...). U verklaart binnen uw organisatie steeds opgekomen te zijn voor de LGBTQ-gemeenschap. U nam deel aan twee vergaderingen waarin werd besproken hoe men zich zou organiseren om de nieuwe wet tegen LGBTQ aan te vechten. Het is na deze vergaderingen dat u telefonische dreigementen begon te ontvangen. Om deze reden besloot u zich in Accra te gaan vestigen. Omwille van deze bedreigingen en doordat na de verkiezingen een nieuwe regering aan de macht kwam die zich nog feller uitspreekt tegen de LGBTQ-gemeenschap besloot u uiteindelijk op 06 januari 2025 Ghana te verlaten. U regelde een vals paspoort en een verblijfskaart voor Denemarken en reisde hiermee per vliegtuig via Ethiopië naar België. In België werd u echter bij aankomst tegengehouden aangezien u met vervalste documenten reisde. U besloot daarop een verzoek tot internationale bescherming in te dienen.

Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u volgende documenten neer: een brief in verband met uw traditioneel leiderschap, een attest omtrent uw aanwijzing als vredesambassadeur en een certificaat van uw lidmaatschap van Forum 36+ Peace and Unity. Bij uw aankomst in België had u uw origineel paspoort bij.

B. Motivering

Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid met betrekking tot uw identiteit en/of uw nationaliteit door valse informatie of valse documenten te verstrekken of door informatie of relevante documenten die een negatieve invloed op de beslissing hadden kunnen hebben, achter te houden, rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart te vrezen voor vervolging omwille van uw homoseksuele geaardheid en uw weigering de LGBTQ gemeenschap te veroordelen. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan deze geaardheid en bijgevolg evenmin aan uw vrees voor vervolging.

Vooreerst zijn er duidelijke aanwijzingen dat u Ghana niet heeft verlaten omwille van de redenen die u naar voor brengt.

- Uit verschillende bronnen toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat u betrokken was bij een zaak van visumfraude en u om deze reden op de vlucht sloeg. Wanneer hiermee geconfronteerd ontkent u niet betrokken te zijn in een schandaal rond frauduleuze visa. U stelt enkel mensen voorgesteld te hebben aan een agent die deze mensen verder zou helpen een visum te verkrijgen. U geeft daarbij aan te zijn uitgenodigd om uw rol hierbij te verhelderen maar dat dit verder geen problemen opleverde (notities persoonlijk onderhoud (verder NPO) p.34-35). Uit de toegevoegde artikelen blijkt echter – hoewel niet volledig beschikbaar – dat u op de vlucht sloeg naar aanleiding van deze zaak. Dit zorgt er reeds voor dat er vraagtekens kunnen worden geplaatst bij de aanleiding voor uw vertrek zoals u deze opgeeft.*

- Daarnaast komt uit uw verklaringen eveneens naar voren dat u Ghana voornamelijk verliet ten gevolge van de machtswissel na de verkiezingen eind 2024. Uit de toegevoegde informatie blijkt dat de partij aan de macht, NPP (New Patriotic Party) na twee ambtstermijnen na de laatste verkiezingen werd vervangen door de voormalige oppositiepartij NDC (National Democratic Congress). Bij uw aanhouding op de luchthaven verwijst u daarbij enkel naar het gewijzigde politieke regime als de reden waarom u Ghana heeft verlaten en vreest voor uw leven (zie grensverslag punt 7). Ook bij uw vrij relaas haalt u voornamelijk de verkiezingen aan. U verklaart dat u opgebeld werd door een vriend die u inlichtte dat de regerende partij de verkiezingen had verloren en u sindsdien nadacht over een plan B. Zodoende haalt u voornamelijk deze regeringswissel aan wanneer u uitgenodigd wordt uitgebreid al uw redenen waarom u Ghana verliet naar voren te brengen, om slechts in tweede instantie te verwijzen naar dreigtelefoontjes omdat u betrokken zou zijn bij de LGBTQ-gemeenschap (NPO p.15). Ook wanneer u later in het persoonlijk onderhoud wordt gevraagd naar de directe aanleiding voor uw vertrek, namelijk wat veranderde in uw situatie waardoor u besloot het land te verlaten, verwijst u opnieuw naar het feit dat een nieuwe partij aan de macht kwam na de verkiezingen (NPO p.34).

- U liet bovendien na uw homoseksuele geaardheid te vermelden gedurende uw interview voor de Dienst Vreemdelingenzaken. Wanneer u voor de Dienst Vreemdelingenzaken wordt gevraagd uw vrees bij een terugkeer en uw problemen in Ghana toe te lichten verwijst u enkel naar het feit dat u steeds zou geweigerd hebben mensen van de LGBTQ-gemeenschap te veroordelen (Vragenlijst CGVS vraag 4 en 5). Het is daarbij opmerkelijk dat u uw geaardheid niet zou aanhalen als een element dat voor problemen zou kunnen zorgen bij een terugkeer. Dit terwijl u verklaart steeds het nodige antwoord te hebben gegeven op de gestelde vragen en dat dit eerdere interview oké verliep (NPO p.3). Dat u een belangrijk asielmotief als uw eigen seksuele oriëntatie niet zou vermelden van bij het begin dat u gevraagd wordt een samenvatting te geven van de problemen die u reeds kende of zou kunnen kennen bij een terugkeer, zorgt er bijkomend voor dat uw geloofwaardigheid dat dit de aanleiding vormde voor uw vertrek verder wordt geschaad. Wanneer u wordt gevraagd om welke reden u dit niet vermeldde stelt u simpelweg dat ze dit niet hebben gevraagd (NPO p.18), dit neemt echter niet weg dat van u verwacht wordt alle redenen op te geven waarvoor u vervolging vreest vanaf het eerste moment dat u daar de mogelijkheid toe wordt geboden. Dit terwijl u er wel verwees naar problemen omwille van banden met LGBTQ-gemeenschap, zodat het uiterst opmerkelijk wordt bevonden dat u uw eigen geaardheid daarbij niet ter sprake zou brengen.

Bovenstaande verklaringen zorgen er derhalve voor dat reeds twijfel wordt geuit bij uw verklaring het land te hebben verlaten omwille van uw seksuele oriëntatie of uw betrokkenheid bij de LGBTQ-gemeenschap.

Ook over uw seksuele oriëntatie op zich weet u niet te overtuigen.

Ondanks het feit dat het Commissariaat-generaal rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het Commissariaat-generaal wel van een verzoeker, die zichzelf identificeert als homoseksueel, verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het Commissariaat-generaal mag met andere woorden van een verzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwachten. U blijft hierbij in gebreke.

Vooreerst schaden de veelvuldige tegenstrijdigheden met betrekking tot uw familiaal leven en uw relaties met vrouwen de geloofwaardigheid van uw seksuele oriëntatie.

- U bent niet eenduidig wat betreft uw relatie met uw vrouw, R(...) B(...). Voor het Commissariaat-generaal verklaart u dat u haar in 2021 leerde kennen en u in 2023 met haar bent gehuwd (NPO p.8). Voor de Dienst Vreemdelingenzaken had u echter aangegeven reeds sinds 2013 met haar te zijn getrouwd (Verklaring DVZ vraag 16a). U weet hier geen verklaring voor op te geven buiten het feit dat u deze fout steeds zou maken (NPO p.8). Bovendien verklaart u er de vader te zijn van haar kinderen (Verklaring DVZ vraag 17). Ook bij uw aanhouding geeft u aan kinderen met haar te hebben (grensverslag punt 7). Op geen enkel moment geeft u aan dat dit niet uw biologische kinderen zouden zijn. Voor het Commissariaat-generaal geeft u echter wel aan dat dit kinderen zijn van uw vrouw uit een vorige relatie maar dat u hen beschouwt als uw eigen kinderen (NPO p.8).

- U bent niet eenduidig wat betreft uw relatie met de moeder van uw dochter A(...). Vooreerst geeft u een andere naam op voor deze vrouw. Voor de Dienst Vreemdelingenzaken geeft u aan dat zij B(...) heet (Verklaring DVZ vraag 17), om voor het Commissariaat-generaal te beweren dat deze vrouw F(...) heet (NPO p.10). U bent daarnaast niet eenduidig wat betreft de manier dat u een dochter met haar kreeg. U noemt haar initieel als een vrouw die u zwanger maakte tijdens een one night stand (NPO p.10). Later beweert u echter dat zij zwanger werd via een 'surrogaat' nadat jullie verschillende pogingen ondernamen om zwanger te geraken, zij zou daarbij steeds een miskraam te hebben gehad (NPO p.17). U verklaart dat van u als

traditioneel leider verwacht werd dat u een kind krijgt en huwt (NPO p.18), dit neemt echter niet weg dat u geen eenduidige verklaringen weet af te leggen over de omstandigheden waarin u uw dochter kreeg. Daarenboven weet u de overeenkomst met deze vrouw niet verder te duiden. U verklaart niet in een relatie met haar te zijn en dat u enkel een kind wou maar niet klaar was om met haar te huwen. Wanneer u verder wordt gevraagd wat dan de overeenkomst was met deze vrouw verwijst u enkel algemeen en vaagweg dat Ghanese vrouwen vaak uit zijn op geld (NPO p.18). Bovendien is deze situatie des te opmerkelijk aangezien uw dochter is geboren in 2023, hetzelfde jaar waarin u gehuwd zou zijn met de vrouw waar u al twee jaar in een relatie mee was. Wanneer u wordt gevraagd wat uw vrouw er van vond dat u een kind kreeg met een andere vrouw verklaart u dat kind te hebben gekregen voor u trouwde (NPO p.18), wat in strikte zin mogelijk is, maar tegelijkertijd verklaart u sinds 2021 in een relatie met haar te zijn geweest en dat zij en haar kinderen drie jaar bij u in Ghana verbleven (NPO p.9), waaruit volgt dat u wel degelijk haar mening terzake zou moeten kunnen weergeven. Ook in deze zijn uw verklaringen derhalve zodanig vaag en tegenstrijdig dat zij de aard van uw relatie met deze vrouwen niet weet aan te tonen.

- Uit toegevoegde informatie komt daarnaast nog een andere vrouw naar voren. Uit het Facebookprofiel van de orde van de Golden Leopard, waar u duidelijk als leider van deze orde te zien bent, wordt er verwezen naar uw vrouw HRH O(...) Y(...) B(...), waarmee u samen uw reis naar Marokko zou hebben gemaakt in december 2023. Nergens in uw verklaringen komt deze vrouw terug, wat er opnieuw op wijst dat u in uw leven in Ghana en de manier waarop u relaties met vrouwen aangaat niet waarheidsgetrouw weergeeft.

Zodoende legt u geenszins eenduidige verklaringen af omtrent de relaties die u zou onderhouden met de vrouwen in uw leven en dient besloten dat u de aard van deze relaties niet aannemelijk weet te maken en zelfs tracht te verdoezelen, wat de geloofwaardigheid van uw seksuele oriëntatie schaadt. Dit voornamelijk omdat u steeds beweert aangetrokken te zijn tot mannen en moeilijkheden te kennen met vrouwen (NPO p.13 en p.17). Zodoende valt het binnen de verwachtingen dat u niet alleen eenduidige maar ook meer doorleefde verklaringen zou kunnen afleggen omtrent de vrouwen waar u een relatie mee zou zijn aangegaan.

Vervolgens schaden uw verklaringen omtrent hoe u ontdekte dat u aangetrokken was tot mannen verder de geloofwaardigheid van uw geaardheid.

- U bent niet eenduidig met betrekking tot hoe u tot de ontdekking kwam dat u aangetrokken bent tot mannen. U verwijst initieel enkel naar een eerste ervaring met J(...) toen u dertig jaar oud was. Wanneer u wordt gevraagd of u voordien reeds enig idee had dat u tot mannen kon zijn aangetrokken, stelt u dat er tijden zijn dat men niet weet waar men van gemaakt is tot iemand dit triggert. Wanneer u opnieuw wordt gevraagd of u voordien ooit reeds dacht dat dit een mogelijkheid zou zijn, stelt u opnieuw dat het J(...) was die dit bij u naar buiten bracht. Opnieuw gevraagd of u daarvoor al dacht dat het mogelijk was dat u aangetrokken zou zijn tot een man, geeft u aan dat u zich meer relax voelt rond mannen. Opnieuw wordt u gevraagd of u al enige concrete gedachten of ervaringen had op dat vlak en pas dan vermeldt u een vriend bij wie u soms thuis langs ging om een film te kijken (NPO p.21). Derhalve legt u initieel enkel uiterst vage verklaringen af die geen enkel persoonlijk element bevatten over mogelijke eerdere ervaringen en is het pas na een herhaaldelijk vragen van de protection officer – waaruit dan ook het belang van deze vraag blijkt – dat u tracht enige concreet element aan te brengen. Echter, ook deze uiteindelijke verklaringen blijven uiterst vaag en getuigen niet van doorleefde ervaring van homoseksuele gevoelens. U verwijst naar een vriend in het middelbaar onderwijs maar u herinnert zich de naam van deze vriend niet meer (NPO p.22). Gevraagd om meer duiding te geven hoe deze vriend u bewust maakte van uw aantrekking tot hem weet u dit andermaal niet te specificeren. U verklaart dat u toen daar niet helder over nadacht en dat u er toen niet aan dacht dat u tot mannen was aangetrokken. U weet daarbij niet aan te geven wat deze vriend juist bijzonder maakte dat u besloot hem te vermelden als uw eerste homoseksuele ervaring, u voegt hier niets verder aan toe (NPO p.22). Waar u vervolgens verwijst naar eerdere gevoelens die niet wederzijds waren kan u ook dit niet specificeren. Wanneer u tot tweemaal toe wordt gevraagd een situatie te beschrijven waarin u merkte dat uw gevoelens niet werden beantwoord slaagt u er niet in ook maar vaagweg hiervan een voorbeeld te geven (NPO p.23). Hieruit blijkt dat u geenszins enige eerste ervaringen met aantrekking tot mannen weet te personaliseren, wat de geloofwaardigheid van uw geaardheid verder ondergraaft.

- U weet voorts niet te omschrijven hoe u omging met uw eerste concretere ervaringen met een man. U verklaart dat het in het begin niet zo cool was maar dat u er later oké mee was, zonder dit beter te kunnen duiden of enig persoonlijk element aan toe te voegen. U verwijst daarnaast naar het feit dat uw ouders er tegen zouden zijn, opnieuw zonder hier verder over uit te kunnen wijden. U stelt bovendien onmiddellijk hierna er zelf cool mee te zijn (NPO p.24). Evenmin weet u verdere gedachten, gevoelens of twijfels hierbij te duiden of zelfs maar aan te geven of u deze al dan niet heeft ervaren. U weet louter te stellen dat het natuurlijk was voor u en u volwassen genoeg was om er mee om te gaan (NPO p.25). Indien u op dertigjarige

leeftijd voor het eerst een dergelijke ervaring doormaakt kan worden verwacht dat u enige verdere duiding geeft over hoe u dit ervaren en geplaatst heeft.

Wat betreft uw eerste – en enige – homoseksuele relatie weet u ook op dit vlak onvoldoende doorleefde of gedetailleerde verklaringen af te leggen om deze relatie aannemelijk te maken.

- U legt vooreerst weinig spontane verklaringen over deze relatie. Wanneer gevraagd uw relatie verder te duiden stelt u dat hij uw professor was aan de universiteit maar stapt u vervolgens onmiddellijk terug over op algemene verklaringen over het feit dat mensen uit de LGBTQ-gemeenschap geen slechte mensen zijn, daarmee spontaan geen persoonlijke elementen aanhalend (NPO p.13).
- Ook over het begin van uw relatie met J(...), derhalve uw eerste homoseksuele ervaring en de eerste keer dat u zich aangetrokken voelde tot een man, weet u ook dit niet gepersonaliseerd weer te geven. Wanneer gevraagd jullie eerste ontmoeting te omschrijven verklaart u enkel dat jullie elkaar zagen, naar een pool party te zijn gegaan, en dat u vervolgens naar zijn kamer bent gegaan om dan uw seksuele ervaring te beschrijven (NPO p.23). Ook hier slaagt u er derhalve niet in om doorleefd uw ontmoeting met deze man te schetsen, aangezien u onmiddellijk naar latere ervaringen verwijst.
- Voorts heeft u bitter weinig informatie over de enige man waar u een relatie mee heeft gehad. U verklaart dat hij familie heeft in de Verenigde Staten maar weet niet of hij ook enige familie had in Ghana. U weet niet of hij al eerdere relaties had en u weet niet of hij ooit problemen kende omwille van zijn geaardheid (NPO p.26). Gezien dit uw eerste en enige relatie betreft, is het opmerkelijk dat u maar zo weinig informatie over hem weet te verschaffen.

Uw hierboven geschetste benadering van uw eigen geaardheid zorgt er voor dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaring dat dit op eigen ervaringen is gebaseerd, wat uw beweerde geaardheid verder ondergraaft.

Daarnaast wist u evenmin te overtuigen problemen te hebben gekend omdat u weigerde mensen van de LGBTQ-gemeenschap te veroordelen.

U weet niet te overtuigen zich uitgesproken te hebben voor de LGBTQ-gemeenschap aangezien u zo goed als niet geïnformeerd bent over de situatie voor LGBTQ in Ghana. U verklaart dat er een petitie werd opgezet om een nieuwe wet tegen te gaan en u twee vergaderingen heeft bijgewoond om te bespreken hoe men zich zou organiseren om deze wet tegen te gaan. U blijkt echter niet op de hoogte van de inhoud van deze nieuwe wet die zou voorliggen, noch over de wetgeving rond homoseksualiteit voor deze wet werd gestemd. Wanneer u wordt gevraagd naar de inhoud van de wet waarrond u vergaderd zou hebben en een petitie de ronde zou hebben gedaan binnen uw orde, verklaart u dat leden van de LGBTQ gemeenschap vijf of tien jaar gevangenschap riskeren (NPO p.16). Volgens de toegevoegde informatie gaat de nieuwe wet die voorlag echter veel verder dan dit en zou het, naast de seksuele daad, het ook zich identificeren als LGBTQ+ of organisaties die hen steunen strafbaar maken. Dat u niet op de hoogte zou zijn van de specifieke inhoud van deze wet terwijl u betrokken zou zijn bij het verzet hiertegen, valt moeilijk aan te nemen. Bovendien verklaart u verkeerdelijk dat voor deze wet er geen wet was die homoseksualiteit veroordeelde (NPO p.16-17). Ook dit is in strijd met de objectieve situatie zoals die blijkt uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier. Hieruit blijkt namelijk dat 'unnatural carnal knowledge' of tegennatuurlijke seksuele handelingen reeds geruime tijd strafbaar zijn met gevangenisstraffen van maximaal drie jaar. Daarnaast stelt u dat het vorige regime positiever zou hebben gestaan tegenover de LGBTQ-gemeenschap. U stelt dat de vorige partij streed voor hun vrijheid terwijl de huidige partij aan de macht meer tegen hen gekant zou zijn (NPO p.34). Ook dit stemt allerm minst overeen met de realiteit gezien ook onder de voormalige partij homoseksualiteit strafbaar was en bovendien uit de toegevoegde informatie blijkt dat de huidige wet gesteund werd door beide partijen. Niet alleen maken uw onwetendheid en dergelijke foutieve verklaringen uw vermeende inzet voor de LGBTQ-gemeenschap ongeloofwaardig, ze schaden eveneens verder de geloofwaardigheid van uw eigen geaardheid.

U weet daarnaast de bedreigingen die u zou ontvangen hebben omwille van uw vermeende betrokkenheid bij de LGBTQ gemeenschap niet aannemelijk te maken.

- U legt allerm minst eenduidige verklaringen af omtrent de frequentie van de bedreigingen die u zou hebben ontvangen. U verklaart enerzijds al lange tijd dreigementen te hebben ontvangen, dat die consequent en zelfs dagelijks u bereikten en dit sinds juni of augustus 2024. Dit zou zelfs de reden geweest zijn waarom u de laatste zes maanden in Accra heeft verbleven (NPO p.32-33). Anderzijds verklaart u dat deze dreigementen pas begonnen in december 2024 en u voordien nooit enige problemen heeft gekend (NPO p.15).

- U weet daarbij niet wie u precies zou bedreigen. U verwijst enkel vaagweg naar mensen van de gemeenschap. U heeft zelfs geen vermoeden over wie het zou kunnen zijn dat u bedreigde. U verklaart dat zij enkel berichten sturen zonder hier een naam bij te vermelden (NPO p.32-33). Dat u nog geen vermoeden zou kunnen uiten over wie u mogelijks zou bedreigen draagt opnieuw niet bij tot de geloofwaardigheid van deze bedreigingen.

- Evenmin weet u te overtuigen met betrekking tot de ernst van deze bedreigingen. U verklaart nooit persoonlijk benaderd te zijn benaderd (NPO p.32). U heeft daarbij evenmin enige aanwijzing dat verdere stappen tegen u zouden worden ondernomen. U verklaart dat er op geen enkel moment een zaak tegen u werd gestart (NPO p.33).

De door u neergelegde documenten zijn niet in staat bovenstaande appreciatie te wijzigen. De documenten die u neerlegt hebben betrekking op uw traditioneel leiderschap. Dit wordt in deze niet in twijfel getrokken. Nergens uit deze documenten blijken echter enige elementen die uw seksuele oriëntatie zouden kunnen aantonen of die er op wijzen dat u zich binnen deze organisaties inzette voor de LGBTQ gemeenschap. Waar u ook in het bezit was van uw paspoort bevat dit evenmin enig element dat wijst op een vrees voor vervolging in Ghana.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofd een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Artikel 39/59, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op grond van afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in een nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Het verzoekschrift

3.1.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM) en van artikel 48/3, § 1, § 2, § 4, d) en e) en § 5 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker vangt de uiteenzetting van zijn middel aan met een theoretisch betoog aangaande de door hem geschonden geachte bepalingen, dat hij verder als volgt toepast op voorliggend geval:

“Tijdens zijn gehoor bij het CGVS verklaarde verzoeker dat hij Ghana ontvlucht was uit vrees voor mishandeling als gevolg van de machtswissel en zijn activisme voor de LGBTQ+-zaak, evenals zijn seksuele geaardheid.

In dit verband gaf verzoeker aan dat hij Ghana heeft verlaten om niet het slachtoffer te worden van discriminatie als gevolg van een seksualiteit die niet in overeenstemming is met de gebruiken en de wetgeving van Ghana. Verzoeker stelde dan ook dat hij gevlucht is voor behandelingen die in strijd zijn met de artikelen 2 en 3 van het EVRM.

Aldus, zoals bevestigd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, wanneer dergelijke vrees wordt geuit, is het aan de bevoegde autoriteit om een grondig onderzoek te verrichten naar de specifieke omstandigheden van de zaak om de gegrondheid van de geuite vrees vast te stellen of te weerleggen.

Het Hof voegt hieraan toe dat dit onderzoek zodanig moet zijn dat alle twijfel over de mogelijke ongegrondheid van deze beweringen wordt weggenomen.

In dit opzicht was de verwerende partij bij het nemen van de bestreden beslissing verplicht om op deze wijze te handelen, om te verzekeren dat verzoeker bij zijn terugkeer daadwerkelijk niet het slachtoffer zou worden van vervolging.

Uit de lezing van de bestreden beslissing blijkt echter dat de verwerende partij enerzijds ten onrechte en zonder grond de geloofwaardigheid van verzoeker in twijfel heeft getrokken en anderzijds heeft nagelaten de noodzakelijke onderzoekshandelingen te verrichten om de twijfels die uit de verklaringen van verzoeker voortvloeien, weg te nemen.

1) Beoordeling van de geloofwaardigheid van het relaas van verzoeker

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de verwerende partij de geloofwaardigheid van verzoeker in twijfel trekt, omdat zijn verklaringen tegenstrijdig zouden zijn of onvoldoende onderbouwd.

Ten eerste heeft het CGVS een vermeende inconsistentie opgemerkt met betrekking tot de identiteit van de echtgenote van verzoeker. Verzoeker geeft hierop echter een duidelijke en coherente uitleg: R(...) B(...) en O(...) Y(...) B(...) zijn één en dezelfde persoon. Dit tweede naam betreft namelijk een traditionele titel die wordt toegekend aan een vrouw die met een traditionele leider trouwt op het moment van het huwelijk, een cultureel erkend gebruik. In dit opzicht is het relevant rekening te houden met de culturele gebruiken in Ghana, waaruit blijkt dat een persoon die met een traditionele leider in het huwelijk treedt, een nieuwe naam aanneemt.

« (...) » 7 .

Het CGVS heeft deze twee benamingen echter geïnterpreteerd als bewijs van een tegenstrijdigheid, terwijl het in werkelijkheid gaat om een gebrek aan kennis van de Ghanese culturele gebruiken. Deze beoordelingsfout leidt tot een ongegronde betwisting van de geloofwaardigheid van verzoeker op dit punt.

Ten tweede stelt het CGVS dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen zou hebben afgelegd over de identiteit van de moeder van zijn kind, waarbij hij afwisselend "F(...)", "Baa(...)" of zelfs "Bar(...)" zou hebben genoemd. Verzoeker weerlegt deze bewering echter uitdrukkelijk: F(...) en Baa(...) verwijzen naar dezelfde persoon, waarbij "Baa(...)" eenvoudigweg een lokale naam is. Hij betwist bovendien stellig ooit de naam "Bar(...)" te hebben genoemd, wat wijst op een foutieve weergave of een misinterpretatie door de autoriteiten. Een dergelijke verwarring, die niet aan hem te wijten is, kan dan ook niet tegen hem worden gebruikt als een element dat zijn geloofwaardigheid in twijfel trekt.

Zo blijken de tegenstrijdigheden die verzoeker op deze punten worden verweten voort te komen uit een onjuiste analyse van het CGVS, dat nalaat rekening te houden met de culturele en taalkundige realiteiten van zijn land van herkomst.

Evenzo stelt het CGVS dat verzoeker aanvankelijk tegenover het Dienst Vreemdelingenzaken zou hebben verklaard in 2013 te zijn getrouwd, terwijl hij tegenover het CGVS zou hebben verklaard dat dit in 2023 was gebeurd. Verzoeker is hier echter duidelijk over en legt uit dat hij voortdurend deze twee data door elkaar haalt.

Daarnaast is het relevant om op te merken dat zijn gehoor in het Engels werd afgenomen, een taal die niet zijn moedertaal is. Bovendien heeft verzoeker niet de mogelijkheid gekregen opmerkingen te maken over de transcripties van zijn beide gehoren, noch die bij de Dienst Vreemdelingenzaken, noch die bij het CGVS.

Ten derde, en fundamenteel gezien, beschouwt het CGVS de verklaringen van verzoeker over zijn homoseksualiteit en zijn betrokkenheid binnen de LGBTQ+-gemeenschap als inconsistent. Op basis hiervan concludeert het CGVS dat het verzoek om internationale bescherming ongegrond is.

Echter, zoals in het volgende deel zal worden aangetoond, waren de verklaringen van verzoeker gedetailleerd, en het CGVS heeft deze details niet correct weergegeven. Hierdoor is het centrale element van het verzoek om internationale bescherming niet adequaat geanalyseerd.

Wat betreft de vermeende tegenstrijdige of inconsistente verklaringen, is het belangrijk op te merken dat enerzijds het Europees Hof voor de Rechten van de Mens aangeeft dat:

« 93. (...)

94. (...) » 8

Anderzijds is het belangrijk om te benadrukken dat verzoeker documentair bewijs heeft geleverd van zijn betrokkenheid bij de LGBTQ+-gemeenschap. Het afwijzen van een verzoek om internationale bescherming louter op basis van vermeend inconsistente verklaringen is in strijd met de beginselen die het Europees Hof voor de Rechten van de Mens heeft vastgesteld in de zaak M.A. tegen Zwitserland:

« (...) »⁹

Eveneens stelt de UNHCR het volgende:

“(...)”¹⁰.

In dit opzicht kon het terzijde schuiven van het door verzoeker ingebrachte bewijs over zijn daadwerkelijke betrokkenheid bij de LGBTQ+-gemeenschap niet gerechtvaardigd worden op grond van het feit dat hij niet tot in detail op de hoogte was van de inhoud van de recent in Ghana aangenomen wet die de LGBTQ+-gemeenschap criminaliseert.

2. Afwezigheid van een beoordeling van het risico op een behandeling in strijd met de fundamentele rechten wegens de seksuele geaardheid of het behoren tot een door ideologieën geviseerde groep

a. Vereiste beoordeling van het risico op vervolging: seksuele geaardheid

De bestreden beslissing stelt dat verzoeker geen overtuigende verklaringen heeft afgelegd over zijn seksuele geaardheid:

– Hij zou niet consistent zijn geweest over de manier waarop hij zijn aantrekking tot mannen heeft ontdekt. In eerste instantie zou hij enkel een late eerste ervaring met J(...) hebben genoemd, zonder eerdere aanwijzingen te vermelden. Pas na herhaalde vragen zou hij vage elementen hebben toegevoegd, "zonder persoonlijke details".

– Hij zou niet in staat zijn geweest om zijn emoties of gedachten tijdens zijn eerste ervaring uit te leggen.

– Hij zou weinig details hebben gegeven over zijn relatie met J(...), en zich beperkt hebben tot algemeenheden.

– Hij zou geen basisinformatie over zijn partner kennen, waardoor de relatie ongeloofwaardig zou lijken. Het is opmerkelijk dat het CGVS op aandringende wijze stelt dat verzoeker geen details zou hebben verstrekt over zijn seksuele geaardheid en zijn homoseksuele ervaringen.

Echter, het valt niet te ontkennen dat verzoeker een gedetailleerd relaas heeft gegeven over zijn eerste ervaring, die voor hem een bepalend moment was (zie de notities van het persoonlijke onderhoud – stuk 3).

Verzoeker heeft inderdaad verklaard dat hij zijn aantrekking tot mannen ontdekte tijdens zijn studies, toen hij J(...) ontmoette, een leerkracht in nationale dienst die verantwoordelijk was voor zijn opleiding.

Hij beschrijft J(...) als een zorgzaam persoon, altijd beschikbaar om naar hem te luisteren, wat geleidelijk een aantrekkingskracht bij hem opwekte (p. 21-22 van notities van het persoonlijke onderhoud).

Voor deze ontmoeting had hij nooit overwogen dat hij zich tot mannen kon aangetrokken voelen. Hij legt uit dat hij weinig interesse had in vrouwen, zonder zich echter vragen te stellen over zijn geaardheid. Pas dankzij J(...) werd hij zich bewust van deze aantrekkingskracht (p. 22-23 van notities van het persoonlijke onderhoud).

Hun relatie begon na een eerste ontmoeting tijdens een poolparty. J(...) benaderde hem, merkend dat hij eerder terughoudend was. Kort daarna nodigde J(...) hem bij zich thuis uit en begonnen ze elkaar vaker te zien. Verzoeker preciseert dat hun eerste kus ongeveer twee weken na deze eerste ontmoeting plaatsvond. Hij herinnert zich dat hij aanvankelijk niet direct reageerde, omdat hij nog niet precies wist wie hij was, maar dat hij, eenmaal thuis, niet kon wachten om J(...) opnieuw te zien. Dit besef deed hem begrijpen dat hij oprechte gevoelens voor hem had (p. 24 van notities van het persoonlijke onderhoud).

Hij zag J(...) vervolgens elke dag op de campus en bezocht hem drie keer per week in zijn appartement buiten de universiteit, waar ze samen tijd doorbrachten. Ze deden er echter alles aan om niet samen gezien te worden buiten deze privéruimte, uit angst voor de reacties van de samenleving (p. 25-26 van notities van het persoonlijke onderhoud).

De relatie bleef geheim totdat de oom van J(...) zijn homoseksualiteit ontdekte. Volgens verzoeker kwam deze onthulling tot stand nadat een vrouw de oom, die pastor was, had ingelicht over de seksuele geaardheid van J(...). Dit leidde tot een familieconflict en druk om met een vrouw te trouwen. Uiteindelijk verliet J(...) Ghana in 2014 en vertrok hij naar de Verenigde Staten (p. 27 van notities van het persoonlijke onderhoud).

Verzoeker preciseert dat de oom van J(...) nooit heeft geweten dat hij zijn partner was en dat hij hem nooit heeft ontmoet. Hij voegt eraan toe dat hij zijn leven zou hebben geriskeerd als hun relatie bekend was geworden (p. 27 van notities van het persoonlijke onderhoud).

Na het vertrek van J(...) probeerde verzoeker relaties met vrouwen aan te gaan, maar hij verklaart dat dit nooit heeft gewerkt. Hij zegt dat hij geen aantrekkingskracht voelde en dat deze relaties voor hem onnatuurlijk aanvoelden (p. 27 van notities van het persoonlijke onderhoud).

Hij vertelt ook dat hij, nadat hij tot traditionele leider was benoemd, gedwongen werd om een levensstijl aan te nemen die voldeed aan de culturele en maatschappelijke verwachtingen. Dit hield onder andere in dat hij moest trouwen en een kind moest krijgen, om verdenkingen te vermijden en geen problemen binnen zijn gemeenschap te ondervinden (p. 28 van notities van het persoonlijke onderhoud).

Zo worden alle beweringen van het CGVS tegengesproken door de verklaringen zoals ze zijn weergegeven in de persoonlijke gehoornotities van verzoeker, die juist nauwkeurig en gedetailleerd zijn. Gezien al deze gedetailleerde verklaringen is het onbegrijpelijk dat het CGVS geen analyse heeft uitgevoerd van het risico

op vervolging wegens de seksuele geaardheid van verzoeker, zoals bedoeld in artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980.

b. Vereiste beoordeling van het risico op vervolging: lidmaatschap van LGBTQ+-activisten

Het CGVS kon de door verzoeker ingebrachte documentaire bewijzen niet terzijde schuiven op basis van een algemene discreditering, zonder een rigoureuze en zorgvuldig onderzoek ervan uit te voeren.

Uit de bestreden beslissing blijkt echter dat het CGVS heeft geoordeeld dat de door verzoeker verstrekte documenten, hoewel deze rechtstreeks verband houden met zijn betrokkenheid bij de LGBTQ+-gemeenschap, niet relevant zouden zijn, zonder zelfs maar hun bewijskracht te analyseren.

Een dergelijke benadering is in strijd met de principes die zijn vastgesteld door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens en met de regels inzake bewijswaardering op het gebied van internationale bescherming.

Eenzijds heeft het Europees Hof voor de Rechten van de Mens in zijn arrest M.A. tegen Zwitserland¹¹ verduidelijkt dat de autoriteiten de geloofwaardigheid van een relaas niet uitsluitend mogen beoordelen op basis van de verklaringen van verzoeker, zonder rekening te houden met de documenten die ter ondersteuning van zijn aanvraag zijn ingediend.

Het Hof herinnert eraan dat de bijzondere situatie van asielzoekers inhoudt dat zij vaak moeilijkheden ondervinden bij het leveren van volledig bewijs van de gestelde vervolgingen.

Hieruit volgt dat de bevoegde autoriteiten de overgelegde documenten zorgvuldig en grondig moeten onderzoeken, zonder deze louter af te wijzen op basis van een algemene beoordeling van het relaas van verzoeker.

In dit geval heeft het CGVS dit beginsel geschonden door de bewijselementen die de betrokkenheid van verzoeker bij de verdediging van LGBTQ+-rechten aantonen, zonder degelijke motivering terzijde te schuiven.

Anderzijds bevestigt de rechtspraak Singh en anderen tegen België dat het onderzoek van documenten grondig en nauwkeurig moet worden uitgevoerd. In deze zaak veroordeelde het Hof de Belgische autoriteiten voor het afwijzen van documenten die essentieel waren voor een verzoek om internationale bescherming, zonder vooraf hun authenticiteit te verifiëren.

In de onderhavige zaak zijn de door verzoeker overgelegde documenten, hoewel ze zijn betrokkenheid bij de verdediging van LGBTQ+-rechten ondersteunen, zonder gedetailleerde analyse en zonder enige poging tot authenticatie terzijde geschoven.

Deze willekeurige afwijzing is dan ook in strijd met de door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens gestelde eisen en vormt een schending van het beginsel van effectieve bescherming tegen behandelingen die in strijd zijn met artikel 3 van het Verdrag.

Bovendien herinnert de UNHCR eraan dat de beoordeling van de geloofwaardigheid van een feit niet uitsluitend mag berusten op de appreciatie van de verklaringen van verzoeker, zonder rekening te houden met de beschikbare documentaire bewijzen.¹²

Het onderzoek van deze documenten kan niet los worden gezien van alle andere elementen in het dossier en moet worden uitgevoerd met inachtneming van de specifieke situatie van de asielaanvrager. Door de documenten met betrekking tot de betrokkenheid van verzoeker bij de LGBTQ+-gemeenschap onmiddellijk terzijde te schuiven, heeft het CGVS een foutieve benadering gehanteerd, die in strijd is met de internationale aanbevelingen inzake de beoordeling van verzoeken om bescherming.

Bovendien dient te worden benadrukt dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf in zijn arrest van 8 januari 2015 heeft vastgesteld dat een document niet mag worden afgewezen louter op grond dat het een relaas dat als ongeloofwaardig wordt beschouwd, niet ondersteunt. Het is aan de autoriteiten om te onderzoeken of deze documenten kunnen bijdragen aan het herstel van de geloofwaardigheid van verzoeker en of ze bewijskrachtige elementen aan zijn dossier toevoegen:

« (...) ».¹³

Redenering die de RvV heeft gevolgd met een consistente rechtspraak, waarvan hij verklaart in zijn werk « L'administration de la preuve en matière d'asile : principes et illustrations, dans 10 ans du Conseil du contentieux des étrangers : la protection juridictionnelle effective », op pagina 352 verklaart dat:

« (...) »

In dit geval heeft het CGVS deze vereiste volledig genegeerd door zonder geldige rechtvaardiging de documenten uit te sluiten die de betrokkenheid van verzoeker bij activiteiten ter ondersteuning van LGBTQ+-rechten aantonen.

Ten slotte is de methode van het CGVS, waarbij alle documentaire bewijzen in diskrediet worden gebracht onder het voorwendsel dat verzoeker niet precies op de hoogte zou zijn van het wettelijke kader met betrekking tot homoseksualiteit in Ghana, bijzonder betwistbaar.

Het is duidelijk dat het gebrek aan nauwkeurigheid van verzoeker met betrekking tot juridische aspecten op zichzelf zijn betrokkenheid bij de LGBTQ+-gemeenschap niet in twijfel kan trekken.

De argumentatie van het CGVS berust dan ook op een onevenredige en onaangepaste eis, die geen rekening houdt met de realiteit van activisme in een repressieve context.

Concluderend vormt de afwijzing van de door verzoeker ingediende documenten zonder een grondige analyse een schending van de fundamentele beginselen die zijn vastgesteld door het Europees Hof voor de

Rechten van de Mens en door de UNHCR met betrekking tot de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming.

De houding van het CGVS, waarbij bewijselementen worden afgewezen op basis van een louter subjectieve beoordeling van het relaas van verzoeker, is niet alleen in strijd met de vereisten van nauwkeurigheid en objectiviteit die op hem rusten, maar schendt ook artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens.

Concluderend slaagt het CGVS er niet in om de geloofwaardigheid van verzoeker op overtuigende wijze in twijfel te trekken en verzuimt het bijgevolg zijn onderzoeksplicht met betrekking tot het risico op vervolging na te komen. Hierdoor laat het CGVS na om elke twijfel over de gestelde vervolgingsrisico's weg te nemen, wat een schending inhoudt van het procedurele luik van artikel 3 van het EVRM.

3) *Risico op onmenselijke of vernederende behandeling: Lidmaatschap van de LGBTQ+ gemeenschap* Als het CGVS een rigoureuus en diepgaand onderzoek had uitgevoerd in plaats van verzoeker op onrechtmatige wijze in diskrediet te brengen, zou het een objectieve evaluatie hebben gemaakt van het risico op een behandeling die in strijd is met artikel 3 van het EVRM. Een dergelijke analyse zou hebben aangetoond welk concreet gevaar verzoeker loopt in Ghana vanwege zijn seksuele geaardheid, een element dat nooit is weerlegd en dat stevig wordt ondersteund door zijn verklaringen en het overgelegde bewijs.

Verzoeker loopt inderdaad een reëel en ernstig risico op vervolging, zowel vanwege zijn homoseksualiteit als door zijn inzet voor de rechten van LGBTQ+-personen. Dit gevaar vloeit voort uit de wettelijke criminalisering van homoseksualiteit, een sociaal klimaat dat wordt gekenmerkt door gewelddadige vijandigheid, en een systematische repressie gericht tegen activisten die deze zaak verdedigen.

a. *De criminalisering van homoseksualiteit in Ghana*

Homoseksualiteit is illegaal in Ghana en strafbaar met wettelijke sancties. Het Ghanese strafwetboek criminaliseert homoseksuele relaties onder de kwalificatie van "onnatuurlijke vleselijke handelingen", waarvoor een gevangenisstraf tot drie jaar kan worden opgelegd (EUAA, Country of Origin Information Report - Ghana: LGBTI+ persons, 2022).

Bovendien beoogt een wetsvoorstel, bekend als de "Proper Human Sexual Rights and Ghanaian Family Values Bill", deze sancties te verzwaren. Dit wetsvoorstel maakt niet alleen LGBTQ+-personen strafbaar met gevangenisstraffen, maar ook degenen die hen steunen of zich voor hun rechten inzetten (Human Rights Watch, World Report 2023 – Ghana).

Deze wet zou de criminalisering uitbreiden tot elke vorm van "promotie" van LGBTQ+-rechten, waardoor verzoeker rechtstreeks in gevaar wordt gebracht vanwege zijn publieke engagement.

b. *Een diepgeworteld vijandig sociaal klimaat tegenover LGBTQ+ personen*

Ghana wordt gekenmerkt door een sterke sociale stigmatisering van LGBTQ+-personen, aangewakkerd door politieke en religieuze discours die vijandigheid en geweld tegen hen aanmoedigen (Amnesty International, Ghana 2022/23).

Aanvallen, mishandelingen, huisuitzettingen en willekeurige arrestaties worden regelmatig gemeld tegen personen die als homoseksueel worden beschouwd (ILGA World, State-Sponsored Homophobia Report, 2023).

Vanwege deze wijdverspreide intolerantie worden veel LGBTQ+-personen gedwongen in clandestiniteit te leven, wat het dagelijks leven van verzoeker uiterst gevaarlijk zou maken indien hij zou moeten terugkeren naar Ghana.

c. *LGBTQ+ activisten worden bijzonder geviséerd*

Personen die zich inzetten voor de verdediging van LGBTQ+-rechten worden blootgesteld aan verhoogde vervolging. Er zijn arrestaties verricht tegen activisten die evenementen organiseren of zich publiekelijk uitspreken ter verdediging van de LGBTQ+ zaak (Reporters Sans Frontières, Press Freedom Index 2023 - Ghana).

In 2021 arresteerde de Ghanese politie 21 LGBTQ+ activisten tijdens een bijeenkomst die bedoeld was om bewustwording over hun rechten te vergroten (Human Rights Watch, Ghana: Stop Persecuting LGBT People, 2021).

Dit precedent toont aan dat de inzet van verzoeker voor de verdediging van LGBTQ+ rechten hem tot een potentieel doelwit maakt voor zowel de ordediensten als extremistische groeperingen in Ghana.

d. *Het gebrek aan staatsbescherming tegen geweld tegen LGBTQ+ personen*

De Ghanese overheid biedt geen bescherming aan LGBTQ+-personen tegen agressies en vervolging. Slachtoffers van geweld vanwege hun seksuele geaardheid aarzelen vaak om aangifte te doen uit angst zelf gearresteerd te worden (US Department of State, Ghana 2023 Human Rights Report).

Het gebrek aan juridische mogelijkheden en de straffeloosheid van de daders vergroten het gevaar waaraan verzoeker zou worden blootgesteld bij een terugkeer naar zijn land.

e. *Internationale rechtspraak en de normen van de UNHCR erkennen dit risico*

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens heeft geoordeeld dat LGBTQ+ asielzoekers niet kunnen worden teruggestuurd naar hun land van herkomst als hun enige mogelijkheid om vervolging te vermijden is om hun seksuele geaardheid te verbergen (I.K. tegen Zwitserland, 2017).

Evenzo heeft het Hoog Commissariaat voor de Vluchtelingen van de Verenigde Naties (UNHCR) benadrukt dat seksuele geaardheid en inzet voor LGBTQ+ rechten geldige gronden voor vervolging vormen in de zin

van het Verdrag van Genève over de status van vluchtelingen (Guidelines on International Protection No. 9: Claims based on Sexual Orientation and/or Gender Identity, 2012).

Gezien de wetgeving die homoseksualiteit in Ghana criminaliseert, het klimaat van geweld en sociale stigmatisering, de gerichte vervolging van LGBTQ+ activisten en het gebrek aan staatsbescherming, loopt verzoeker een reëel en ernstig risico bij een eventuele terugkeer naar zijn land.

Zijn inzet voor LGBTQ+ rechten en zijn seksuele geaardheid brengen hem in een duidelijke kwetsbare positie, wat zijn aanvraag voor internationale bescherming ten volle rechtvaardigt.”

Verzoeker besluit dat hij bij terugkeer naar Ghana vanwege zijn homoseksualiteit en zijn LGBTQ+-activisme specifiek zal worden geviséerd door zowel de autoriteiten als de Ghanese samenleving en dat hij niet in veiligheid in Ghana zou kunnen leven zonder gedwongen te worden zijn identiteit te verbergen.

3.1.2. Als bijlage aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

3.2. Beoordeling

3.2.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

3.2.2. Ontvankelijkheid van het middel

In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in dezen beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

Het enig middel is, wat dit betreft, niet-ontvankelijk.

3.2.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart niet naar zijn land van herkomst, Ghana, terug te kunnen keren uit vrees voor vervolging omwille van zijn homoseksuele geaardheid en zijn weigering de LGBTQ-gemeenschap te veroordelen. Hij zou in 2008 een homoseksuele relatie begonnen zijn met een zekere J. die tot 2013 standhield, toen J. naar de Verenigde Staten zou zijn vertrokken. In 2015 zou verzoeker zijn aangesteld als traditioneel leider. In die hoedanigheid zou verzoeker actief geweest zijn binnen organisaties als ‘de koninklijke orde van de Golden Leopard’ en ‘From 36+ and Peace’, die ijveren voor vrede en tevens opkomen voor de rechten van LGBTQ. Verzoeker verklaart dat hij deelnam aan twee vergaderingen waarin werd besproken hoe men zich zou organiseren om de nieuwe wet tegen LGBTQ aan te vechten en dat hij na deze vergaderingen telefonische dreigementen begon te ontvangen. Omwille van deze bedreigingen en de machtswissel in Ghana na de presidentsverkiezingen van december 2024 zou verzoeker besloten hebben Ghana te verlaten.

De Raad is na grondige lezing van het administratief dossier in navolging van de commissaris-generaal van oordeel dat verzoeker er niet in slaagt een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk te maken.

Vooreerst merkt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing terecht op dat er duidelijke aanwijzingen zijn dat verzoeker Ghana niet heeft verlaten omwille van de redenen die hij naar voor brengt. De commissaris-generaal motiveert dienaangaande op goede gronden als volgt:

“Uit verschillende bronnen toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat u betrokken was bij een zaak van visumfraude en u om deze reden op de vlucht sloeg. Wanneer hiermee geconfronteerd ontkent u niet betrokken te zijn in een schandaal rond frauduleuze visa. U stelt enkel mensen voorgesteld te hebben aan een agent die deze mensen verder zou helpen een visum te verkrijgen. U geeft daarbij aan te zijn uitgenodigd om uw rol hierbij te verhelderen maar dat dit verder geen problemen opleverde (notities persoonlijk onderhoud (verder NPO) p.34-35). Uit de toegevoegde artikelen blijkt echter – hoewel niet volledig

beschikbaar – dat u op de vlucht sloeg naar aanleiding van deze zaak. Dit zorgt er reeds voor dat er vraagtekens kunnen worden geplaatst bij de aanleiding voor uw vertrek zoals u deze opgeeft.

Daarnaast komt uit uw verklaringen eveneens naar voren dat u Ghana voornamelijk verliet ten gevolge van de machtswissel na de verkiezingen eind 2024. Uit de toegevoegde informatie blijkt dat de partij aan de macht, NPP (New Patriotic Party) na twee ambtstermijnen na de laatste verkiezingen werd vervangen door de voormalige oppositiepartij NDC (National Democratic Congress). Bij uw aanhouding op de luchthaven verwijst u daarbij enkel naar het gewijzigde politieke regime als de reden waarom u Ghana heeft verlaten en vreest voor uw leven (zie grensverslag punt 7). Ook bij uw vrij relaas haalt u voornamelijk de verkiezingen aan. U verklaart dat u opgebeld werd door een vriend die u inlichtte dat de regerende partij de verkiezingen had verloren en u sindsdien nadacht over een plan B. Zodoende haalt u voornamelijk deze regeringswissel aan wanneer u uitgenodigd wordt uitgebreid al uw redenen waarom u Ghana verliet naar voren te brengen, om slechts in tweede instantie te verwijzen naar dreigtelefoontjes omdat u betrokken zou zijn bij de LGBTQ-gemeenschap (NPO p.15). Ook wanneer u later in het persoonlijk onderhoud wordt gevraagd naar de directe aanleiding voor uw vertrek, namelijk wat veranderde in uw situatie waardoor u besloot het land te verlaten, verwijst u opnieuw naar het feit dat een nieuwe partij aan de macht kwam na de verkiezingen (NPO p.34).

U liet bovendien na uw homoseksuele geaardheid te vermelden gedurende uw interview voor de Dienst Vreemdelingenzaken. Wanneer u voor de Dienst Vreemdelingenzaken wordt gevraagd uw vrees bij een terugkeer en uw problemen in Ghana toe te lichten verwijst u enkel naar het feit dat u steeds zou geweigerd hebben mensen van de LGBTQ-gemeenschap te veroordelen (Vragenlijst CGVS vraag 4 en 5). Het is daarbij opmerkelijk dat u uw geaardheid niet zou aanhalen als een element dat voor problemen zou kunnen zorgen bij een terugkeer. Dit terwijl u verklaart steeds het nodige antwoord te hebben gegeven op de gestelde vragen en dat dit eerdere interview oké verliep (NPO p.3). Dat u een belangrijk asielmotief als uw eigen seksuele oriëntatie niet zou vermelden van bij het begin dat u gevraagd wordt een samenvatting te geven van de problemen die u reeds kende of zou kunnen kennen bij een terugkeer, zorgt er bijkomend voor dat uw geloofwaardigheid dat dit de aanleiding vormde voor uw vertrek verder wordt geschaad. Wanneer u wordt gevraagd om welke reden u dit niet vermeldde stelt u simpelweg dat ze dit niet hebben gevraagd (NPO p.18), dit neemt echter niet weg dat van u verwacht wordt alle redenen op te geven waarvoor u vervolging vreest vanaf het eerste moment dat u daar de mogelijkheid toe wordt geboden. Dit terwijl u er wel verwees naar problemen omwille van banden met LGBTQ-gemeenschap, zodat het uiterst opmerkelijk wordt bevonden dat u uw eigen geaardheid daarbij niet ter sprake zou brengen.

Bovenstaande verklaringen zorgen er derhalve voor dat reeds twijfel wordt geuit bij uw verklaring het land te hebben verlaten omwille van uw seksuele oriëntatie of uw betrokkenheid bij de LGBTQ-gemeenschap.”

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn deugdelijk en pertinent en worden, daar zij door verzoeker geheel ongemeend worden gelaten in zijn verzoekschrift, door de Raad overgenomen en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Vervolgens wijst de commissaris-generaal er in de bestreden beslissing terecht op dat, hoewel het niet gemakkelijk is om op objectieve wijze een seksuele geaardheid te bewijzen, van een verzoeker die zichzelf identificeert als homoseksueel en omwille van deze geaardheid beweert een vrees te hebben of een risico te lopen in zijn of haar land van oorsprong kan worden verwacht dat hij of zij dit overtuigend aantoon. In casu blijkt uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud dat de *protection officer* herhaaldelijk open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van zijn beweerde homoseksuele geaardheid in de context van de Ghanese samenleving, doch dat verzoeker in gebreke blijft hierover omstandige, gedetailleerde, doorleefde en coherente verklaringen af te leggen.

De commissaris-generaal zet in dit verband vooreerst op goede gronden het volgende uiteen in de bestreden beslissing:

“Vooreerst schaden de veelvuldige tegenstrijdigheden met betrekking tot uw familiaal leven en uw relaties met vrouwen de geloofwaardigheid van uw seksuele oriëntatie.

- U bent niet eenduidig wat betreft uw relatie met uw vrouw, R(...) B(...). Voor het Commissariaat-generaal verklaart u dat u haar in 2021 leerde kennen en u in 2023 met haar bent gehuwd (NPO p.8). Voor de Dienst Vreemdelingenzaken had u echter aangegeven reeds sinds 2013 met haar te zijn getrouwd (Verklaring DVZ vraag 16a). U weet hier geen verklaring voor op te geven buiten het feit dat u deze fout steeds zou maken (NPO p.8). Bovendien verklaart u er de vader te zijn van haar kinderen (Verklaring DVZ vraag 17). (...) Op geen enkel moment geeft u aan dat dit niet uw biologische kinderen zouden zijn. Voor het Commissariaat-generaal geeft u echter wel aan dat dit kinderen zijn van uw vrouw uit een vorige relatie maar dat u hen beschouwt als uw eigen kinderen (NPO p.8).

- U bent niet eenduidig wat betreft uw relatie met de moeder van uw dochter A(...). Vooreerst geeft u een andere naam op voor deze vrouw. Voor de Dienst Vreemdelingenzaken geeft u aan dat zij B(...) heet (Verklaring DVZ vraag 17), om voor het Commissariaat-generaal te beweren dat deze vrouw F(...) heet (NPO p.10). U bent daarnaast niet eenduidig wat betreft de manier dat u een dochter met haar kreeg. U noemt haar initieel als een vrouw die u zwanger maakte tijdens een one night stand (NPO p.10). Later

beweert u echter dat zij zwanger werd via een 'surrogaat' nadat jullie verschillende pogingen ondernamen om zwanger te geraken, zij zou daarbij steeds een miskraam te hebben gehad (NPO p.17). U verklaart dat van u als traditioneel leider verwacht werd dat u een kind krijgt en huwt (NPO p.18), dit neemt echter niet weg dat u geen eenduidige verklaringen weet af te leggen over de omstandigheden waarin u uw dochter kreeg. Daarenboven weet u de overeenkomst met deze vrouw niet verder te duiden. U verklaart niet in een relatie met haar te zijn en dat u enkel een kind wou maar niet klaar was om met haar te huwen. Wanneer u verder wordt gevraagd wat dan de overeenkomst was met deze vrouw verwijst u enkel algemeen en vaagweg dat Ghanese vrouwen vaak uit zijn op geld (NPO p.18). Bovendien is deze situatie des te opmerkelijk aangezien uw dochter is geboren in 2023, hetzelfde jaar waarin u gehuwd zou zijn met de vrouw waar u al twee jaar in een relatie mee was. Wanneer u wordt gevraagd wat uw vrouw er van vond dat u een kind kreeg met een andere vrouw verklaart u dat kind te hebben gekregen voor u trouwde (NPO p.18), wat in strikte zin mogelijk is, maar tegelijkertijd verklaart u sinds 2021 in een relatie met haar te zijn geweest en dat zij en haar kinderen drie jaar bij u in Ghana verbleven (NPO p.9), waaruit volgt dat u wel degelijk haar mening terzake zou moeten kunnen weergeven. Ook in deze zijn uw verklaringen derhalve zodanig vaag en tegenstrijdig dat zij de aard van uw relatie met deze vrouwen niet weet aan te tonen.

(...)

Zodoende legt u geenszins eenduidige verklaringen af omtrent de relaties die u zou onderhouden met de vrouwen in uw leven en dient besloten dat u de aard van deze relaties niet aannemelijk weet te maken en zelfs tracht te verdoezelen, wat de geloofwaardigheid van uw seksuele oriëntatie schaadt. Dit voornamelijk omdat u steeds beweert aangetrokken te zijn tot mannen en moeilijkheden te kennen met vrouwen (NPO p.13 en p.17). Zodoende valt het binnen de verwachtingen dat u niet alleen eenduidige maar ook meer doorleefde verklaringen zou kunnen afleggen omtrent de vrouwen waar u een relatie mee zou zijn aangegaan."

Daargelaten dat nergens in de bestreden beslissing kan worden gelezen, en evenmin uit het administratief dossier blijkt, dat verzoeker de moeder van zijn kind "Baa. (...)" zou hebben genoemd, kan verzoeker niet overtuigen dat "F. (...) en Baa. (...) verwijzen naar dezelfde persoon, waarbij "Baa. (...)" eenvoudigweg een lokale naam is". Dit is een loutere bewering die verzoeker geenszins staft of onderbouwt met enige objectieve elementen. Door louter te betwisten dat hij ooit de naam "Bar. (...)" heeft genoemd, weerlegt noch verklaart verzoeker de vaststelling dat hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) liet optekenen dat de moeder van zijn dochter A. Bar. (...) heet (administratief dossier (hierna: AD), stuk 7, verklaring DVZ, vraag 17). Waar nog kan worden aangenomen dat verzoeker in werkelijkheid "Baa. (...)" zei in plaats van "Bar. (...)", gelet op de sterke fonetische gelijkenis tussen beide namen in het Engels, blijft de vaststelling dat verzoeker de moeder van zijn dochter op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (hierna: het CGVS) "F. (...)" en niet "Baa. (...)" noemde (AD, stuk 4, 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10), welke tegenstrijdigheid verzoeker niet op dienstige wijze verklaart of verschoont door in zijn verzoekschrift zonder meer te verwijzen naar "de culturele en taalkundige realiteiten van zijn land van herkomst".

Door verder louter te herhalen dat hij voortdurend 2013 opgeeft als het jaar waarin hij zou zijn getrouwd met R. B. in plaats van 2023, blijft verzoeker in gebreke een aannemelijke uitleg te bieden voor deze lapsus, temeer dit niet verklaart waarom verzoeker deze fout dan niet heeft gemaakt op het CGVS. In zoverre verzoeker de vastgestelde tegenstrijdigheden tussen zijn verklaringen afgelegd bij de DVZ respectievelijk op het CGVS tracht te verklaren door op te merken dat zijn gehoor in het Engels werd afgenomen en dit niet zijn moedertaal is, stelt de Raad vast dat verzoeker bij aanvang van zijn procedure verklaard heeft Engels te spreken en deze taal voldoende te beheersen om de problemen die hebben geleid tot zijn vlucht te verwoorden en hierover vragen te beantwoorden (AD, stuk 7, verklaring DVZ). Uit het verslag van verzoekers gehoor bij de DVZ, dat hem werd voorgelezen in het Engels, kunnen evenmin (ver)taalproblemen blijken (AD, stuk 7, verklaring DVZ). Verder doet de omstandigheid dat verzoeker de mogelijkheid niet heeft gekregen om opmerkingen te maken over de transcripties van beide gehoren niets af aan de mogelijkheid om eventuele opmerkingen met betrekking tot de inhoud van de gehoorverslagen alsnog te maken in het kader van onderhavig beroep met devolutieve werking.

De commissaris-generaal overweegt verder in de bestreden beslissing met redenen als volgt:

"Vervolgens schaden uw verklaringen omtrent hoe u ontdekte dat u aangetrokken was tot mannen verder de geloofwaardigheid van uw geaardheid.

- U bent niet eenduidig met betrekking tot hoe u tot de ontdekking kwam dat u aangetrokken bent tot mannen. U verwijst initieel enkel naar een eerste ervaring met J(...) toen u dertig jaar oud was. Wanneer u wordt gevraagd of u voordien reeds enig idee had dat u tot mannen kon zijn aangetrokken, stelt u dat er tijden zijn dat men niet weet waar men van gemaakt is tot iemand dit triggert. Wanneer u opnieuw wordt gevraagd of u voordien ooit reeds dacht dat dit een mogelijkheid zou zijn, stelt u opnieuw dat het J(...) was die dit bij u naar buiten bracht. Opnieuw gevraagd of u daarvoor al dacht dat het mogelijk was dat u aangetrokken zou zijn tot een man, geeft u aan dat u zich meer relax voelt rond mannen. Opnieuw wordt u gevraagd of u al enige concrete gedachten of ervaringen had op dat vlak en pas dan vermeldt u een vriend*

bij wie u soms thuis langs ging om een film te kijken (NPO p.21). Derhalve legt u initieel enkel uiterst vage verklaringen af die geen enkel persoonlijk element bevatten over mogelijke eerdere ervaringen en is het pas na een herhaaldelijk vragen van de protection officer – waaruit dan ook het belang van deze vraag blijkt – dat u tracht enige concreet element aan te brengen. Echter, ook deze uiteindelijke verklaringen blijven uiterst vaag en getuigen niet van doorleefde ervaring van homoseksuele gevoelens. U verwijst naar een vriend in het middelbaar onderwijs maar u herinnert zich de naam van deze vriend niet meer (NPO p.22). Gevraagd om meer duiding te geven hoe deze vriend u bewust maakte van uw aantrekking tot hem weet u dit andermaal niet te specificeren. U verklaart dat u toen daar niet helder over nadacht en dat u er toen niet aan dacht dat u tot mannen was aangetrokken. U weet daarbij niet aan te geven wat deze vriend juist bijzonder maakte dat u besloot hem te vermelden als uw eerste homoseksuele ervaring, u voegt hier niets verder aan toe (NPO p.22). Waar u vervolgens verwijst naar eerdere gevoelens die niet wederzijds waren kan u ook dit niet specificeren. Wanneer u tot tweemaal toe wordt gevraagd een situatie te beschrijven waarin u merkte dat uw gevoelens niet werden beantwoord slaagt u er niet in ook maar vaagweg hiervan een voorbeeld te geven (NPO p.23). Hieruit blijkt dat u geenszins enige eerste ervaringen met aantrekking tot mannen weet te personaliseren, wat de geloofwaardigheid van uw geaardheid verder ondergraaft.

- U weet voorts niet te omschrijven hoe u omging met uw eerste concretere ervaringen met een man. U verklaart dat het in het begin niet zo cool was maar dat u er later oké mee was, zonder dit beter te kunnen duiden of enig persoonlijk element aan toe te voegen. U verwijst daarnaast naar het feit dat uw ouders er tegen zouden zijn, opnieuw zonder hier verder over uit te kunnen wijden. U stelt bovendien onmiddellijk hierna er zelf cool mee te zijn (NPO p.24). Evenmin weet u verdere gedachten, gevoelens of twijfels hierbij te duiden of zelfs maar aan te geven of u deze al dan niet heeft ervaren. U weet louter te stellen dat het natuurlijk was voor u en u volwassen genoeg was om er mee om te gaan (NPO p.25). Indien u op dertigjarige leeftijd voor het eerst een dergelijke ervaring doormaakt kan worden verwacht dat u enige verdere duiding geeft over hoe u dit ervaren en geplaatst heeft.

Wat betreft uw eerste – en enige – homoseksuele relatie weet u ook op dit vlak onvoldoende doorleefde of gedetailleerde verklaringen af te leggen om deze relatie aannemelijk te maken.

- U legt vooreerst weinig spontane verklaringen over deze relatie. Wanneer gevraagd uw relatie verder te duiden stelt u dat hij uw professor was aan de universiteit maar stapt u vervolgens onmiddellijk terug over op algemene verklaringen over het feit dat mensen uit de LGBTQ-gemeenschap geen slechte mensen zijn, daarmee spontaan geen persoonlijke elementen aanhalend (NPO p.13).

- Ook over het begin van uw relatie met J(...), derhalve uw eerste homoseksuele ervaring en de eerste keer dat u zich aangetrokken voelde tot een man, weet u ook dit niet gepersonaliseerd weer te geven. Wanneer gevraagd jullie eerste ontmoeting te omschrijven verklaart u enkel dat jullie elkaar zagen, naar een pool party te zijn gegaan, en dat u vervolgens naar zijn kamer bent gegaan om dan uw seksuele ervaring te beschrijven (NPO p.23). Ook hier slaagt u er derhalve niet in om doorleefd uw ontmoeting met deze man te schetsen, aangezien u onmiddellijk naar latere ervaringen verwijst.

- Voorts heeft u bitter weinig informatie over de enige man waar u een relatie mee heeft gehad. U verklaart dat hij familie heeft in de Verenigde Staten maar weet niet of hij ook enige familie had in Ghana. U weet niet of hij al eerdere relaties had en u weet niet of hij ooit problemen kende omwille van zijn geaardheid (NPO p.26). Gezien dit uw eerste en enige relatie betreft, is het opmerkelijk dat u maar zo weinig informatie over hem weet te verschaffen.

Uw hierboven geschetste benadering van uw eigen geaardheid zorgt er voor dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaring dat dit op eigen ervaringen is gebaseerd, wat uw beweerd geaardheid verder ondergraaft.”

In voorliggend verzoekschrift onderneemt verzoeker geen ernstige poging om bovenstaande pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, te verklaren of te weerleggen. De Raad benadrukt dat het aan verzoeker toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door louter te poneren dat “alle beweringen van het CGVS tegengesproken [worden] door de verklaringen zoals ze zijn weergegeven in de persoonlijke gehoornotities van verzoeker, die juist nauwkeurig en gedetailleerd zijn” en voor het overige zijn verklaringen over zijn eerste homoseksuele ervaring en relatie te herhalen, blijft verzoeker daartoe in gebreke.

Verzoeker kan voorts niet overtuigen in zijn land van herkomst problemen te hebben gekend omwille van zijn vermeende weigering om mensen van de LGBTQ-gemeenschap te veroordelen.

Te dezen wijst de commissaris-generaal er in de bestreden beslissing vooreerst op dat verzoeker zo goed als niet geïnformeerd blijkt over de situatie van LGBTQ in Ghana. De commissaris-generaal overweegt dienaangaande op goede gronden als volgt:

“U verklaart dat er een petitie werd opgezet om een nieuwe wet tegen te gaan en u twee vergaderingen heeft bijgewoond om te bespreken hoe men zich zou organiseren om deze wet tegen te gaan. U blijkt echter niet op de hoogte van de inhoud van deze nieuwe wet die zou voorliggen, noch over de wetgeving rond homoseksualiteit voor deze wet werd gestemd. Wanneer u wordt gevraagd naar de inhoud van de wet

waarrond u vergaderd zou hebben en een petitie de ronde zou hebben gedaan binnen uw orde, verklaart u dat leden van de LGBTQ gemeenschap vijf of tien jaar gevangenschap riskeren (NPO p.16). Volgens de toegevoegde informatie gaat de nieuwe wet die voorlag echter veel verder dan dit en zou het, naast de seksuele daad, het ook zich identificeren als LGBTQ+ of organisaties die hen steunen strafbaar maken. Dat u niet op de hoogte zou zijn van de specifieke inhoud van deze wet terwijl u betrokken zou zijn bij het verzet hiertegen, valt moeilijk aan te nemen. Bovendien verklaart u verkeerdelijk dat voor deze wet er geen wet was die homoseksualiteit veroordeelde (NPO p.16-17). Ook dit is in strijd met de objectieve situatie zoals die blijkt uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier. Hieruit blijkt namelijk dat 'unnatural carnal knowledge' of tegennatuurlijke seksuele handelingen reeds geruime tijd strafbaar zijn met gevangenisstraffen van maximaal drie jaar. Daarnaast stelt u dat het vorige regime positiever zou hebben gestaan tegenover de LGBTQ-gemeenschap. U stelt dat de vorige partij streed voor hun vrijheid terwijl de huidige partij aan de macht meer tegen hen gekant zou zijn (NPO p.34). Ook dit stemt allerm minst overeen met de realiteit gezien ook onder de voormalige partij homoseksualiteit strafbaar was en bovendien uit de toegevoegde informatie blijkt dat de huidige wet gesteund werd door beide partijen. Niet alleen maken uw onwetendheid en dergelijke foutieve verklaringen uw vermeende inzet voor de LGBTQ-gemeenschap ongeloofwaardig, ze schaden eveneens verder de geloofwaardigheid van uw eigen geaardheid."

Verzoeker betwist in voorliggend verzoekschrift op zich niet dat zijn kennis aangaande de juridische aspecten van de situatie van LGBTQ in Ghana gebrekkig is, doch meent dat dit *"op zichzelf zijn betrokkenheid bij de LGBTQ+-gemeenschap niet in twijfel kan trekken"*. De argumentatie van het CGVS berust volgens verzoeker op een onevenredige en onaangepaste eis, die geen rekening houdt met *"de realiteit van activisme in een repressieve context"*. Verzoeker laat evenwel na dit verder te concretiseren, laat staan te verduidelijken waarom dit gegeven afbreuk vermag te doen aan de verwachting dat hij, die verklaart in zijn land van herkomst een actieve rol te hebben gespeeld in het verzet tegen wetgeving die de LGBTQ-gemeenschap viseert, een gedegen kennis heeft van de huidige juridische situatie van LGBTQ en van de specifieke inhoud van het wetsontwerp dat een verdere beperking van de rechten van LGBTQ beoogt, temeer verzoeker verklaart deelgenomen te hebben aan vergaderingen waarop besproken werd hoe men zich zou organiseren om de inwerkingtreding van deze nieuwe wet tegen te gaan.

De commissaris-generaal kan tot slot worden bijgetreden waar zij in de bestreden beslissing terecht als volgt motiveert:

"U weet daarnaast de bedreigingen die u zou ontvangen hebben omwille van uw vermeende betrokkenheid bij de LGBTQ gemeenschap niet aannemelijk te maken.

- *U legt allerm minst eenduidige verklaringen af omtrent de frequentie van de bedreigingen die u zou hebben ontvangen. U verklaart enerzijds al lange tijd dreigementen te hebben ontvangen, dat die consequent en zelfs dagelijks u bereikten en dit sinds juni of augustus 2024. Dit zou zelfs de reden geweest zijn waarom u de laatste zes maanden in Accra heeft verbleven (NPO p.32-33). Anderzijds verklaart u dat deze dreigementen pas begonnen in december 2024 en u voordien nooit enige problemen heeft gekend (NPO p.15).*
- *U weet daarbij niet wie u precies zou bedreigen. U verwijst enkel vaagweg naar mensen van de gemeenschap. U heeft zelfs geen vermoeden over wie het zou kunnen zijn dat u bedreigde. U verklaart dat zij enkel berichten sturen zonder hier een naam bij te vermelden (NPO p.32-33). Dat u nog geen vermoeden zou kunnen uiten over wie u mogelijks zou bedreigen draagt opnieuw niet bij tot de geloofwaardigheid van deze bedreigingen.*
- *Evenmin weet u te overtuigen met betrekking tot de ernst van deze bedreigingen. U verklaart nooit persoonlijk benaderd te zijn benaderd (NPO p.32). U heeft daarbij evenmin enige aanwijzing dat verdere stappen tegen u zouden worden ondernomen. U verklaart dat er op geen enkel moment een zaak tegen u werd gestart (NPO p.33)."*

Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn deugdelijk en pertinent en worden, daar zij door verzoeker in voorliggend verzoekschrift geheel ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Wat betreft de door verzoeker neergelegde documenten, motiveert de commissaris-generaal in de bestreden beslissing met reden als volgt:

"De door u neergelegde documenten zijn niet in staat bovenstaande appreciatie te wijzigen. De documenten die u neerlegt hebben betrekking op uw traditioneel leiderschap. Dit wordt in deze niet in twijfel getrokken. Nergens uit deze documenten blijken echter enige elementen die uw seksuele oriëntatie zouden kunnen aantonen of die er op wijzen dat u zich binnen deze organisaties inzette voor de LGBTQ gemeenschap. Waar u ook in het bezit was van uw paspoort bevat dit evenmin enig element dat wijst op een vrees voor vervolging in Ghana."

De Raad kan in navolging van de commissaris-generaal slechts vaststellen dat de door verzoeker neergelegde documenten kunnen aantonen dat hij in zijn land van herkomst een traditioneel leider was, hetgeen *in casu* niet wordt betwist, doch dat hieruit niets blijkt omtrent verzoekers seksuele oriëntatie noch

omtrent zijn betrokkenheid bij en inzet voor de LGBTQ-gemeenschap (AD, stuk 5, 'Documenten'). Door in voorliggend verzoekschrift louter het tegendeel voor te houden, weerlegt verzoeker de gedane vaststellingen, die steun vinden in het administratief dossier, niet. Verder mist verzoekers kritiek dat "*alle documentaire bewijzen in diskrediet worden gebracht onder het voorwendsel dat verzoeker niet precies op de hoogte zou zijn van het wettelijke kader met betrekking tot homoseksualiteit in Ghana*" feitelijke grondslag nu, het weze herhaald, uit bovenstaande motieven van de bestreden beslissing niet blijkt dat de door hem voorgelegde documenten worden afgewezen omdat geen geloof wordt gehecht aan verzoekers verklaringen, doch wel omdat uit deze documenten nergens enige elementen blijken die zijn seksuele geaardheid kunnen aantonen of die erop wijzen dat hij zich binnen de organisaties waar hij deel van uitmaakte inzette voor de LGBTQ-gemeenschap. Deze documenten, waarvan de authenticiteit op zich niet wordt betwist, werden door de commissaris-generaal wel degelijk in rekening genomen en niet louter terzijde geschoven omwille een ongeloofwaardig relaas. Derhalve is verzoekers verwijzing naar rechtspraak van het EHRM en van de Raad in dit verband niet dienstig.

Wat betreft de in het verzoekschrift aangehaalde informatie waaruit blijkt dat homoseksualiteit in Ghana wordt gecriminaliseerd, er een klimaat van geweld en sociale stigmatisering heerst tegen LGBTQ, er sprake is van gerichte vervolging van LGBTQ-activisten, en de Ghanese overheid geen bescherming biedt tegen geweld tegen LGBTQ, merkt de Raad op dat dit, gelet op wat voorafgaat, *in casu* niet dienstig is. Verzoeker slaagt er immers niet in zijn beweerde homoseksuele geaardheid, noch zijn actieve betrokkenheid bij de LGBTQ-gemeenschap in Ghana, aannemelijk te maken.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet kan worden aangenomen dat in dezen is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet om aan verzoeker het voordeel van de twijfel toe te staan.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

3.2.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

3.2.4.1. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van zijn vrees voor vervolging, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande, waarbij wordt geconcludeerd dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij zijn land van herkomst verlaten heeft dan wel er niet naar kan terugkeren omwille van zijn homoseksuele geaardheid en zijn weigering de LGBTQ-gemeenschap te veroordelen. Hij toont niet aan dat hij op deze basis in aanmerking komt voor toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aan waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviséerd.

3.2.4.2. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij terugkeert naar zijn land van herkomst, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een "*ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict*". De Raad stelt vast dat verzoeker niet aantoonde dat er in Ghana actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict. In het administratief dossier bevinden zich evenmin redenen om aan te nemen dat dit zo zou zijn.

3.2.4.3. Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Ghana een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

3.2.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.2.6. In zoverre verzoeker "*uiterst subsidiair*" vraagt de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissingen van de commissaris-generaals tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen

vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes maart tweeduizend vijftientig door:

S. WILLAERT, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

I. VERLOOY, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

S. WILLAERT